Κοινωνία καταναλωτική ανθρώπων (Μερόπη Ν. Σπυροπούλου)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 8 Οκτωβρίου, 2010

Ὁ ὅρος «καταναλωτικὴ κοινωνία», ποὺ συχνὰ συμπληρώνεται ἢ ἐναλλάσσεται μὲ τὸν ὅρο «κοινωνία τῆς ἀφθονίας», καθιερώθηκε γιὰ νὰ προσδιορίσει τὴ μεταβιομηχανικὴ κοινωνία, στὴν ὁποία ἡ ἀπόκτηση ὑλικῶν ἀγαθῶν, κυρίως ἀναλώσιμων, ποὺ ἱκανοποιοῦν ἀποκλειστικὰ τὶς αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου -ὅπως εἶναι, γιὰ παράδειγμα, τὰ εἴδη ρουχισμοῦ, διατροφῆς καὶ ψυχαγωγίας - προβάλλεται **ὡς ἀξία**, σχεδὸν ἐξ ἴσου σημαντικὴ μὲ τὴν ἀξία τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς. Οἱ πολίτες αὐτῆς τῆς κοινωνίας χαρακτηρίζονται ὡς καταναλωτές, στοὺς ὁποίους, ἡ ἀντίστοιχη καταιγιστικὴ καὶ συνεχὴς διαφήμιση τῶν προϊόντων αὐτῶν, καταλήγει στὸ νὰ ἐπιφέρει μιὰ πειθαναγκαστικὴ πλύση τοῦ ἐγκεφάλου τους, ποὺ τελικῶς ἀλλοιώνει τὴν κρίση τους τόσο, ὥστε νὰ μεταφράζουν ἀδιακρίτως ὅλες τὶς ἐπιθυμίες τους **σὲ ἀνάγκες**.

Φυσικὴ καὶ ἀναπόφευκτη συνέπεια αὐτῆς τῆς διαστρέβλωσης τῶν ἐννοιῶν, εἶναι ἡ ἀγωνιώδης προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου/καταναλωτῆ νὰ ἱκανοποιήσει, μὲ ὁποιοδήποτε κόστος, ὅλες αὐτὲς τὶς «ἀνάγκες», οἱ ὁποῖες συνεχῶς αὐξάνονται καὶ ἀνανεώνονται. Διαπιστωμένη εἶναι, ἐπίσης, καὶ ἡ ἀνόητη σπατάλη μὲ τὴν ἀντίστοιχη συσσώρευση ἀπὸ τοὺς καταναλωτὲς ἄχρηστων ἢ καὶ βλαβερῶν πραγμάτων, ἀποκτημάτων μιᾶς στιγμιαίας καταναλωτικῆς παρόρμησης, θεμελιωμένης στὴν ἀχαλίνωτη διαφήμιση ἢ/καὶ στὴν ἐπιταγὴ τῆς ἑκάστοτε μόδας.

Ἔτσι ἀρχίζει ἕνας φαῦλος κύκλος, μέσα στὸν ὁποῖο ὁ καταναλωτὴς εἶναι αὐτὸς πού, οὐσιαστικῶς, **ἀναλώνεται** - μετατρεπόμενος ὁ ἴδιος σὲ ἀναλώσιμο εἶδος, τὸ ὁποῖο νομοτελειακὰ ὑφίσταται μιὰ πολύπλευρη φθορά. Παρασυρμένος ἀπὸ τὴ δίνη τῆς βουλιμικῆς αὐτῆς ἐπιδίωξης, ὁ καταναλωτὴς καταλήγει στὸ νὰ ἀποκτᾶ ἐνδεχομένως κάποια ἀπὸ τά, πολλὰ καὶ ἀτελείωτα, ἐπιθυμητά, ἀλλὰ συχνὰ ἄχρηστα, ἐφήμερα καταναλωτικὰ ἀγαθά, χάνοντας, ὅμως, σταδιακὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ πολύτιμα, μοναδικὰ καὶ ἀναντικατάστατα στοιχεῖα τῆς ἀνθρωποσύνης του.

(Πηγή: «Πειραϊκή Εκκλησία» Ιούλ. – Αύγ. 2010)